

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judecători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Daniela Cojocaru în numele inculpatului Sava Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Sava Ion Vasile, născut la 14 aprilie 1997,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, str.
Alexandrescu 5, ap. 5

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.04.2014 – 25.07.2014;

Instanța de apel: 25.08.2014 – 02.06.2015;

Instanța de recurs: 19.08.2015 – 04.11.2015.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iulie 2014, procesul penal în privința lui **Sava Ion Vasile** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal a fost încetat, cu liberarea de răspundere penală.

În baza art. 54, 104 Cod penal, lui Sava Ion i s-a aplicat măsura de constrîngere cu caracter educativ – încredințarea spre supraveghere mamei sale.

2. Cauza a fost examinată în procedură simplificată cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Sava Ion Vasile, la data de 05.03.2014, aproximativ la orele 15⁰⁰-16⁰⁰, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționînd cu intenție directă și în participație simplă cu alte două persoane, în privința cărora cauza a fost disjunsă, aflîndu-se în apropierea Centrului Republican pentru Copii și Tineret, situat pe bd. Ștefan cel Mare 169, mun.

Chişinău, prin acces liber a pătruns în clădirea Centrului sus-menţionat, de unde, pe ascuns a încercat să sustragă lambriuri din aluminiu colorat, în număr de 47 bucăţi, cu greutatea de 45 kg, cu costul fiecărui kg de 61,12 lei, în valoare totală de 1528 lei, după care cu bunurile sustrase a încercat să părăsească locul săvârşirii infracţiunii, însă nu a reuşit să-şi ducă intenţia pînă la capăt din motive independente de voinţa sa, fiind observat şi reţinut de către serviciul de pază.

4. Sentinţa nominalizată a fost contestată în termen de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, pronunţarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii incriminate, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată condiţionat pe un termen de probă de 1 an.

5. În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat faptul că, deşi prima instanţă corect a reţinut în sarcina inculpatului semnele componentei prevăzute la art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, totuşi pedeapsa stabilită acestuia a fost greşit individualizată.

S-a subliniat că prima instanţă i-a aplicat o pedeapsa prea blîndă inculpatului, reţinînd asemenea circumstanţe atenuante precum: lipsa antecedentelor penale, vîrsta prematură, recunoaşterea vinovăţiei, căinţa activă, gravitatea infracţiunii comise, lipsa studiilor superioare şi neîncadrarea în cîmpul muncii.

Mai mult de atît, acuzatorul de stat a atenţionat că mama inculpatului nu a fost prezentă la nici o şedinţă de judecată a primei instanţe, ceea ce denotă o indiferenţă faţă de soarta copilului său, nemaivorbind de faptul că măsura de constrîngere cu caracter educativ, prin care prima instanţă a dispus încredinţarea inculpatului spre supraveghere mamei sale, nu va putea fi executată în mod adecvat.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 02 iunie 2015, apelul declarat a fost admis, casată sentinţa, cu pronunţarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care Sava Ion Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute la art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, iar în baza art. 79 Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 250 unităţi convenţionale, echivalentul a 5 000 lei.

7. Pentru a motiva decizia adoptată, instanţa de apel a menţionat că, în pofida faptului că prima instanţă corect a reţinut ansamblu de circumstanţe atenuante prezente la cauză, printre care şi lipsa antecedentelor penale, totuşi, inculpatul trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârşite din intenţie şi să i se stabilească o pedeapsă pe măsura de se a evita comiterea de noi infracţiuni de către Sava Ion.

La fel, s-a accentuat faptul că este puţin probabil ca mama inculpatului să-l supravegheze pe ultimul, avînd în vedere că aceasta nu s-a prezentat la nici o şedinţă

de judecată a primei instanțe, dar că nici măsura de constrângere cu caracter educativ – încredințarea inculpatului pentru supraveghere mamei nu mai poate fi aplicată în privința lui Sava Ion, deoarece la 14 aprilie 2015 acesta a atins majoratul.

Totodată, instanța de apel a reiterat că corectarea inculpatului va fi posibilă dacă în privința acestuia se vor aplica prevederile art. 79 Cod penal, iar categoria de pedeapsă va fi amenda, astfel fiind atinse scopurile pedepsei penale, fără a fi neglijat principiul umanismului.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Daniela Cojocaru în numele inculpatului Sava Ion, care fără a invocat vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate, cu menținerea sentinței.

Pentru a susține cerințele înaintate în recursul declarat, recurenta a menționat că instanța de apel la stabilirea mărimii și categoriei de pedeapsă, nu a ținut cont de referatul prezentențial unde este indicat expres că inculpatul provine dintr-o familie vulnerabilă, care este în imposibilitate de a suporta o amendă în mărime de 5 000 lei.

Totodată, se mai susține că imposibilitatea de a executa pedeapsa sub formă de amendă va constitui o consecință nefastă pentru inculpat, deoarece acesta va fi plasat ulterior în detenție, iar o asemenea urmare nu este proporțională faptei comise.

Mai indică recurenta că inculpatul a comis o tentativă de furt, se află pentru prima dată pe banca de acuzați, și-a recunoscut pe deplin vinovăția în comiterea faptei incriminate, reprezentantul părții vătămate nu are careva pretenții morale și materiale față de inculpat, iar toate aceste împrejurări au fost reținute în totalitate de prima instanță, ceea ce evidențiază legalitatea și temeinicia sentinței casate de instanța de apel.

9. Pe marginea recursului a depus referință procurorul din Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea deciziei.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or,

art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Deși în conținutul recursului de pe rol, nu sunt indicate expres temeiurile pentru recurs, Colegiul penal conchide că recurenta contestă decizia instanței de apel sub aspectul stabilirii unei pedepse neproportionale faptei comise și ineficientă în privința inculpatului Sava Ion, iar aceste alegații se regăsesc în temeiul prescris la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Lecturînd textul deciziei recurate, instanța de recurs, consideră întemeiată concluzia instanței apel făcută asupra inoportunității liberării de răspundere penală a inculpatului, întrucît liberarea de răspundere penală nu va fi pe măsură de a-l determina pe inculpat să aprecieze consecințele nerespectării legii penale, cu atît mai mult, aceasta nu va contribui la asigurarea reeducării și corectării comportamentului inculpatului.

Totodată, Colegiul penal ajunge la concluzia că, potrivit conținutului sancțiunii normei incriminate, instanța de apel i-a stabilit inculpatului categoria de pedeapsă cea mai favorabilă (amenda), iar la individualizarea acesteia, au fost reținute și circumstanțele atenuante: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, ba mai mult, a fost reținută drept și circumstanță excepțională – minoratul, care a contribuit la stabilirea unei pedepse mai blînde decît minimul prevăzut de lege.

În acest context, este necesar de a reaminti că individualizarea pedepsei constituie un mecanism, prin intermediul căruia se desfășoară în mod concret operațiunea de adaptare la nivel legal a mărimii și categoriei pedepsei penale, formate în baza intimei convingeri a instanței de judecată, la fiecare caz în parte, avîndu-se în vedere persoana inculpatului, pericolozitatea și aptitudinea lui de a se îndrepta sub influența pedepsei stabilite, în așa fel încît aceasta să poată îndeplini cu maximă eficiență scopul înscris în legea penală.

Așadar, avînd în vedere că recurenta nu este de acord cu individualizarea pedepsei stabilite inculpatului de către instanța de apel, instanța de recurs susține că, aceasta corespunde cerințelor prevăzute la art. 7, 75, 76, 77 Cod penal, avînd finalitatea urmărită de pedeapsa penală – corectarea și evitarea de comitere a noi infracțiuni atît de către inculpat, cît și de către alte persoane, iar din considerentul dat, Colegiul penal este solidar cu mărimea și categoria pedepsei stabilite lui Sava Ion prin decizia atacată.

Referitor la argumentul invocat de avocatul Daniela Cojocaru privind crearea unei situații nefavorabile inculpatului prin stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, pe care inculpatul nu va fi în imposibilitate de a o executa, și drept urmare va

fi plasat în locurile de detenție, consecință care nu este proporțională faptei comise, Colegiul penal afirmă că potrivit prevederilor art. 64 alin. (7) Cod penal, în cazul în care inculpatul se află în imposibilitate de a plăti amenda stabilită ca pedeapsă principală, instanța poate să o înlocuiască cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, alegația formulată mai sus este lipsită de suport juridic și contravine normei enunțate.

În concluzie, instanța de recurs menționează că decizia instanței de apel este legală și pe deplin motivată sub aspectul soluției adoptate pe caz, nefiind identificată presupusa eroare invocată de recurentă, iar în asemenea situație se impune soluția inadmisibilității recursului de pe rol.

11. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Daniela Cojocaru în numele inculpatului Sava Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, în cauza penală în privința lui **Sava Ion Vasile**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 decembrie 2015.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru